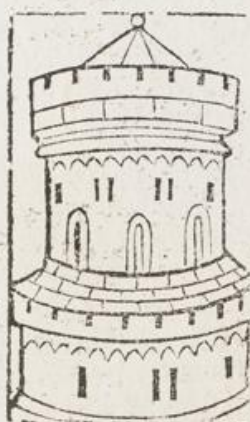

De malicia huius nemroth pleni sunt libri. Forte vino iudicio acti esse videntur in eius rocabulo plane se offerat qui simile infamiam habere. nam post confusio nem linguarum ad plures abijt et cognere colere docuit babylone relicta filio suo belo qui ei successit et sic deinceps posteritas eius regnum illud obtinuit usque ad quartam chiliadem finem methodii .x. Sed augustinus dicit eum fugatum inde et quod filij assur illud regnum obtinuerunt et tenuerunt usque ad an. 1305

Turris Babel.

Lingua Babel sperfa fit flammis vna

Iecta

frater fa leg d de

Isti tres principes cum populis suis conuenerunt

in campum sennaar formidantes diluuium iter posse inundare dixeruntque. Edificemus turrim cuius altitudo pinguat usque ad celum et c. ut habetur Genesis vndecimo. Videns autem deus stulticiam eorum mira culose in penam peccati confudit linguas eorum et sic dispersi sunt per totum mundum

Annus mundi

2643.

2773.

Linca spi

Pba
leg vi

ritannis. 239.

Reu

vel Ragan an. 302

962

922

Iste pbaleg filius Deber sic dictus est quod in diebus eius facta fuit confusio linguarum quasi ipse diuinus ab alijs quod in domo sua mansit lingua pristina. Cuius finem Augustinus in hoc non potuit iusticie vestigium apparuit quod ista domus libera fuit ab hac pena quasi non fuerit princeps in culpa. Et nota finem eundem quod numerus linguarum fuit finem numerus generationum. scilicet .72. Auctus autem est numerus gentium multo amplius quam linguarum. nam in vna lingua plures gentes nouimus

Nobilitas circa hec tempora ferme introducta. Et nota quod pluribus de causis nobilitas instituta fuit. Prima fuit necessitatis. Crescente enim humano genere cum homines ad malum primum essent oportuit prohibere insulsum prauorum aduersus bonos et ideo eligebatur aliquis vir bonus iustus ceteris atque prudentior qui ceteri prouideret et malos promoveret. mediores defenderet. malos coerceret. Hinc dictus est nobilis quasi pre alijs in vniuerso notabilis. Cuius vero. Nihil aliud video in nobilitate appetendum nisi quod nobiles quadam necessitate stringantur ne ab antiquorum probitate degenerent. Secunda causa fuit discoloria plebium que rectam iudicium ignorabat licet tamen inter se pacate viverent. nam adeo ebetes fuerunt quod nihil magnipendere valuerunt nisi quod vulgari opinione celebrabatur. Cui expediebat propter pacem seruanda ut ex natalibus nobilium principes haberent. Tercia causa precessit ex fortitudine aliqua singulari. Nonnumquam enim communitates grauate ob incursus hostiles tale edictum sanxerunt ut quicumque patriam a talibus liberaret sua nobilitatis pro se et heredibus suis perpetuo obtineret. Hoc modo plures nobilitates leguntur. Quarta causa ex abundantia diuitiarum sumit. Aliqui enim propter lares nimia penuria victualium attenuati tradiderunt se et sua alieni diuitiis ut hoc pacto malum inopie temperarent et eum deinceps velut nobilem et dominum recognoscerent. Inueniunt etiam quedam nobilitates pro diuini oraculi iussu licet pauca quare aliqui permanserunt et in David. alique cito desecerunt ut Saul et Achis et quorundam aliorum. Prime quoque leguntur nobilitates pro violentia et tyrannide introducte quare filie alique statim destructe et penitus delete fuerunt: alique stabiles permanserunt. Et nota quod finem veteres historias raro aut nunquam in paganismis nobilium stirpes perpetuate fuerunt propter superbiam et tyrannidem. Multe etiam apud christianos propter eandem causam delete sunt finem illud Eccl. x. Sedes ducum superborum destruxit dominus et sedere fecit mites pro eis. Item nota quod nemini nobilitate odio habuit. quod est bonum per se appetibile sicut virtus aut religio: sed sancti multi eam fugerunt ob grande periculum quod in ea latet propter difficultatem maximam ipsam annexam. Hoc latius in sancto propheta David apparuit quem ipse met deus tam peculiariter elegit. Relinquit ergo quod vix paucissimi ad tantam sublimitatem ydonei fuerunt.

Scita
cu re

Ama
sonuz

siue magis fatum regni orit. i. fe/minaz. ut scitas

gnū orit p

pe danubiū

et albanos versus septentrionem. De scitis trahunt originem.

Et est pria ps eu

rope in qua primū regnauit

La

nus de stirpe iaphet gothi. i. vngari sunt de hys et dani et c.

Dicunt egiptiorum

regni quod diuersi al

lores .i. rex

egip

teratōibz crebro mutatum fertur Et sepe fit mentio de hys in sacra scriptura dura

uit usque ad Augustū

de Iaphet.

Sul
pbene

de Iaphet.

princes de Chā.

Nem
roth

frater fa leg d de

Isti tres principes cum

populis suis conuenerunt

in campum sennaar formidantes

diluuiū iter posse inundare dixeruntque.

Edificemus turrim cuius altitudo

pinguat usque ad celum et c. ut habetur

Genesis vndecimo. Videns autem deus

stulticiam eorum mira culose in penam

peccati confudit linguas eorum et sic

dispersi sunt per totum mundum

Annus mundi

2643.

2773.

Linca spi

Pba
leg vi

ritannis. 239.

Reu

vel Ragan an. 302

962

922

Iste pbaleg filius

Deber sic dictus est quod in diebus eius

facta fuit confusio linguarum quasi ipse

diuinus ab alijs quod in domo sua mansit

lingua pristina. Cuius finem Augustinus in

hoc non potuit iusticie vestigium apparuit

quod ista domus libera fuit ab hac pena

quasi non fuerit princeps in culpa. Et nota

finem eundem quod numerus linguarum

fuit finem numerus generationum. scilicet

.72. Auctus autem est numerus gentium

multo amplius quam linguarum. nam in

vna lingua plures gentes nouimus

Nobilitas circa hec tempora ferme introducta.

Et nota quod pluribus de causis nobilitas

instituta fuit. Prima fuit necessitatis.

Crescente enim humano genere cum

homines ad malum primum essent oportuit

prohibere insulsum prauorum aduersus

bonos et ideo eligebatur aliquis vir bonus

iustus ceteris atque prudentior qui ceteri

prouideret et malos promoveret. mediores

defenderet. malos coerceret. Hinc dictus

est nobilis quasi pre alijs in vniuerso

notabilis. Cuius vero. Nihil aliud video in

nobilitate appetendum nisi quod nobiles

quadam necessitate stringantur ne ab

antiquorum probitate degenerent. Secunda

causa fuit discoloria plebium que rectam

iudicium ignorabat licet tamen inter se

pacate viverent. nam adeo ebetes fuerunt

quod nihil magnipendere valuerunt nisi

quod vulgari opinione celebrabatur. Cui

expediebat propter pacem seruanda ut

ex natalibus nobilium principes haberent.

Tercia causa precessit ex fortitudine

aliqua singulari. Nonnumquam enim

communitates grauate ob incursus

hostiles tale edictum sanxerunt ut

quicumque patriam a talibus liberaret

sua nobilitatis pro se et heredibus suis

perpetuo obtineret. Hoc modo plures

nobilitates leguntur. Quarta causa ex

abundantia diuitiarum sumit. Aliqui enim

propter lares nimia penuria victualium

attenuati tradiderunt se et sua alieni

diuitiis ut hoc pacto malum inopie

temperarent et eum deinceps velut

nobilem et dominum recognoscerent.

Inueniunt etiam quedam nobilitates

pro diuini oraculi iussu licet pauca

quare aliqui permanserunt et in David.

alique cito desecerunt ut Saul et

Achis et quorundam aliorum. Prime

quoque leguntur nobilitates pro

violencia et tyrannide introducte

quare filie alique statim destructe et

penitus delete fuerunt: alique stabiles

permanserunt. Et nota quod finem

veteres historias raro aut nunquam in

paganismis nobilium stirpes perpetuate

fuerunt propter superbiam et tyrannidem.

Multe etiam apud christianos propter

eandem causam delete sunt finem illud

Eccl. x. Sedes ducum superborum

destruxit dominus et sedere fecit mites

pro eis. Item nota quod nemini

nobilitate odio habuit. quod est bonum

per se appetibile sicut virtus aut religio:

sed sancti multi eam fugerunt ob grande

periculum quod in ea latet propter

difficultatem maximam ipsam annexam.

Hoc latius in sancto propheta David

apparuit quem ipse met deus tam

peculiariter elegit. Relinquit ergo quod

vix paucissimi ad tantam sublimitatem

ydonei fuerunt.

Belus
regis erat

agiale
1. rex

Belus
regis erat

Zorastes
1. rex

Belus
1. rex

Iste belus in obscuro regnasse quod putatum habuit. Et iste fuit prius quod erroris propter deum fuisse putavit. Cum diuerses gentes diuersimode eum nominant. scilicet bel baal bel plagos belzebub etc. Et sicut in enormis erroris genere humanorum ultra duo milia annorum.

Sicut dicit Aug. 18. de ci. dei regnum sicioniorum ad modum primum erat de quo dicitur parvo velut antiq. quod corrus est. Per uel tandem ad athen. unde ad latinos. Deinde ad romanos. hunc successit europas. 2. rex sicioniorum et durauit usque ad tempus dei sacerdotum et iudicis illi. Ille Zorastes dicitur in Aug. fuisse primum qui natus est nec aliquid boni monstruosus ille risus predebat cum oibus ceteris sit flendo hunc modum intrare. Arte namque magicam inuenit et a mino in bello superatus est qui et libros combussit. Era principalis Eusebii et gentiliu qui antiqua tempora memorant hic inchoant cetera.

Doce regnum penitus pacatum fuit riorum an. 65. et ora quibusdam satirius

Ite aug. in prima regna terrarum in quibus rene voluntatis vel cupiditatis est diuisa societas quaz bui mundi. Etate vniuersali vocabulo nuncupamus duo regna cernimus longe puenisse clarioza. assyriorum primum deinde romanorum et tempore ita et locis inter se ordinata atque distincta. illud prius in oriente et posterius in occidente succreuit. In fine illius initium fuit huius regna cetera ceterosque reges velut appendices istorum dixerim.

exemplo plures caris suis mortuis imagines dedicare ceperunt. Videntes autem maligni spiritus curiositate populi in istis latuerunt et responsa dederunt et se deos esse dixerunt ac diuinos honores sibi fieri decreuerunt. Sicque hoc infelicissimum ydolatrie crimine introductum est donec maiestati primarie offensus. Et inter hec res

Metropolis assyriorum. iude.

Ninus magna destruit tempore iosephus assyriorum monarcha. 1. regnauit a. 34.

Iste Ninus libidine diuandis promissis ut latius regnare posset finitimus id est vicinis suis bella intulit. Et quod populus adhuc rudis fuit nec bellandi nec armorum peritiu habuit cito tota pene Asia sibi subiugauit. factusque est prius monarcha orientis. Cumque nimis doleret de morte patris sui belli fecit sibi in solacium suum fieri ymaginem eius cui tantam reuerentiam exhibebat ut quibuscumque reis ad ipsam peruenirent pcceret et pena indulgeret. Diuus

2905.

3035.

3114.

nia creuit ut capitali sententia plecteret qui eos homines fuisse affirmat

Saruch
vixit a
nis. 230.

Nicho
an. 148

Thare
an. 205

4622

4712

4802

2905

Idolatria oritur. Nota si bene reuoluas historias repies quod tria principaliter homines ad ydolatriam induxerunt. scilicet affectio circa morietes. timor et adulatio apud reges et diligencia artificum circa sculpturam. Demones autem in ydolis latentes et trisa dantes hunc errorem confirmare nimis ita ut capitali pena plecteretur qui ei se non confirmaret. Accessit insuper fraudulenta poetarum laudatio qui miseros danatosque homines in celum propositis carminibus extulerunt. Et pulcre eodem tempore cum demones loqui hominibus cepissent in his elementis dominus angelos suos ut quibusdam elis et visibilibus loquerentur ne sit tota humanitas massa errore pessimo deperit.

Tempus grauius et rudius in quibus nimis humanum genus defecit a propriis ciuitate naturalis luis. et ideo necesse fuit in istum leges posuimus ut eaz ad miniculo hominis rediret ad pristinam et naturalem intelligentiam vnde super his doctorum scilicet in prima ecclesie. Nota quod multe iniquas leges ab hominibus istiusmodi fuerunt dictate et recepte. et multe homines que ceteris siue in potestate siue in prudentia etc. plurimores erant diu putabant. et ei quod erat insolitum reputabant quasi diuinum.

Iste thare post mortem filij sui Aram exiit de vrbem caldeo et peregrinatus est in carum cum filijs et nepotibus suis. Fecit quod propter iniurias illatas sibi a patribus suis eo quod nollet adorare ignem recessit. Et de consilio ab hebreis quod neroth ibi egnauit quod deus fuit alio nomine araphel rex senaar quem diu pater abraham supauit et percussit. ut dicitur gen. 14.

Iste Telexion sicloniorum. 5. rex fuit quo regnante vsq; adeo ibi initia et leta tpa fuerunt vt cū defunctū velut deum colerent sacrificādo et ludos celebrando quos ei primitiis fecerunt. huic successit thyrzicus circa cuius sepulcrū enā sacrificare solebant

Telex.
on.

Mel.
chise

de rex salē

Iste vulgariter dicebatur rex iustus ppter eximiam sanctitatē panē et vinū obtulit Abrazē in magnū mīsterium. Fuit enī sacerdos dei excelsi.

Iste est quintus rex assyriorum sub quo natus est ysaac secundum Augustinum

Arrius
quintus

Iste Ninus filius magni Ninus semiramidis quartus assyriorum rex fuit et fecit mitem priā occidisse. vt supra.

Reges assyriorum.

Semiramis.

Ista Semiramis relicta vxore Nini fuit que post mortē regis aggressa est Indos et obtinuit eos et sic per totam Asiam regnū assyriorum dilatātū est ciuitatem maximā Babilonie instaurauit muris

Ninus
quartus

circūdedit. hēc a filio suo Nino dicitur interfecta eo qd ipm ad illicitū concubitū ausa fuerit. puocare sicut recitat Augustinus. xviij. de ciui. dei. Magister in historia dicit qd pprio filio nupsit et ex eo filiū genuit qui Babiloniā caput regni instaurauit

Abraham
n. thare
vixit a.
512.

Abraham natus est anno 2184. de ci. dei. 12. et 13. et 14. et 15. et 16. et 17. et 18. et 19. et 20. et 21. et 22. et 23. et 24. et 25. et 26. et 27. et 28. et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34. et 35. et 36. et 37. et 38. et 39. et 40. et 41. et 42. et 43. et 44. et 45. et 46. et 47. et 48. et 49. et 50. et 51. et 52. et 53. et 54. et 55. et 56. et 57. et 58. et 59. et 60. et 61. et 62. et 63. et 64. et 65. et 66. et 67. et 68. et 69. et 70. et 71. et 72. et 73. et 74. et 75. et 76. et 77. et 78. et 79. et 80. et 81. et 82. et 83. et 84. et 85. et 86. et 87. et 88. et 89. et 90. et 91. et 92. et 93. et 94. et 95. et 96. et 97. et 98. et 99. et 100.

Abrahā quamoz reges percussit ppter Lotū. qz ceperant eū. vt gen. 14. qd vnus dicitur fuisse Merotis et dicitur Amraphel.

Iste diligēt qd anno abrahā. 7. de mag hic p mū scī nificā glia sūmi dei elapsū ē vbi mīe āghī forma sup hūanū gē qz nūc ceperūt oracla p hūana appa missionū dei appere. Qd suauē vbi rent hoībo. vide Gen. xviij. de ci. dei. Ite gen. xviij. n. 180 anni. 40. vi de literā gen. 15.

Hic incipit illa dulcis et deuota historia patriarcharū nēq; qd vixit deū coluerūt et colēdū p dīcauerūt. vt de gen. 12. vsq; ad finem. Magnus iste amicus dei abrahā nascit anno. 42. Nini regis. Iste loth cū exisset de zodomis genuit hos duos filios d. duabz filiabz suis rebeccis scūs vixit iustus et scūs anglicā meruit visitatōem sicut et abrahā

Sarai
vxor

Ista sarai diu sterilitate gēa dīna fecūdata pīt isaac noā gēaria mīr abrahā scā alio nōte dicitur isca. filia arā Egipciaca faūla sare pēubia abrahā d. hac agareni

Haba
yoth.

Clau

Loth
fi. arā

moab

Agar

isma
bel ho

madā.

Iste vendit pīo genita sūi suo. Ite ē pē ydumea et montē seipē possedit pīo cāf asinus iunxit. x. n. orā sūt muli.

Loth
fi. arā

moab

Agar

isma
bel ho

madā.

Cedar

Filius thare frat abrahā iste arā mortuus est in yz caldōz. i. i. lo co qd vixit dicebat. qd at dicitur qd in ignē pietatis fuit cū abrahā et c. sūt fabule in dōz fm mēz i. bis. et ali.

Filius Thare frat abrahā vxor nachor genuit octo filios vt ge. 22. 3. de vno. i. ba mel sit psecutio ppter rebecca vxorez morans et posteritas ei p māsīt ysaac. De hoc descendit Job fm quosdam

Arā.

amō.

melcha
fi. Arā

batmel

Bus
de bō

Labā

cedra

dia
dian.

rebec
ca vxor

Abrahā

Uxor loth retro respiciēs in salē repēte cō uerla magno p mōuit sacro neminem in via liberatōis pterita deliderare debere. hēc Augustinus de ciuitate dei.

Bus